

[Kaj Hansen.]

Gentofte kommune også nyder godt af overflytningen, og så må der jo faktisk være et eller andet galt, for så viser det sig, at man ikke kan skabe retfærdighed på dette grundlag.

Jeg vil også gerne sige, at der er mange ting, som spiller ind her. De væsentligste ændringer for amtskommunerne er jo, at man går over til sengedage i stedet for alderskriteriet, og så indfører man dette pris- og lønindeks; det samme gælder for kommunerne. Men så indfører man altså en ny ordning for boligsikringstilskud, og det er da også et spørgsmål, om det er et rigtigt kriterium at beregne antallet af lejligheder.

Nu kan jeg ikke komme ind på alle disse ting, men jeg vil gerne tage et eksempel, der viser, hvor vanskeligt det er at lave objektive kriterier. Af ministeriets redegørelse, der blev afgivet i januar måned, ser man, at kriteriet for børneforsorg, børnehaver, vuggestuer, dagplejeordninger osv. skal være antallet af 0-6-årige. Men så anfører ministeriet selv, at en væsentlig andel af årsagen til den omhandlede variation formentlig må søges i efterspørgselsforholdene, idet variationen i ret høj grad må antages at bero på sådanne behovsforskelle som forskelle fra kommune til kommune med hensyn til erhvervsstruktur, med hensyn til indkomstniveau osv. Og så kunne jeg tilføje: hvad er det, der er afgørende for daginstitutionerne? Det er f. eks. spørgsmålet om, hvor mange kvinder der er ude i erhvervslivet; det er jo det, der er afgørende. Ja men det finder man ikke ud af ved at tage et kriterium, der siger 0-6-årige.

Men så siger man i ministeriets redegørelse: ikke desto mindre må det forekomme betænkeligt at indføre antal nummerede pladser på institutioner som kriterium for udgifterne vedrørende børnehaver og vuggestuer. Dette skyldes, at kommunerne direkte kan påvirke antallet af disse pladser og derved størrelsen af deres tilskud. Altså, på den ene side indrømmer man, at kriteriet 0-6-årige faktisk er forkert, og at der burde tages mange andre ting med i betragtning, men på den anden side fraråder man alligevel at gennemføre det.

Dette er kun nævnt som et eksempel på, at kriterier efter objektive behov ikke kan

tilgodese en række sociale områder, ikke kan tilgodese heller — jeg tror ikke i tilstrækkelig udstrækning — sygehusvæsenet. Det er her, vores betænkeligheder ligger, for det er da klart, at et udgiftsbehov efter gader og veje og sådan noget nok er til at have med at gøre, men dette her virker meget tørt, mekanisk, som talregnskab, uden at de menneskelige forhold i de enkelte kommuner kommer tilstrækkeligt ind i billedet. F. eks. hvad angår daginstitutioner er der da forskel på, om det er en rolig provinsby med lav bebyggelse, med frie arealer, med mange haver og den slags ting, eller det er en tæt bebyggelse med gamle, høje huse, hvor børnene ikke har et eneste sted at være. Alt det burde jo i virkeligheden spille en rolle, når man skal lægge disse kriterier for kommunerne. Det er altså derfor, vi i hvert fald vil arbejde på at begrænse disse kriterier så meget som muligt og stadig væk fremover levne refusionerne en chance, særlig på de sociale områder.

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*):

Der er et ord, der siger, at de sidste skal være de første, og derfor vil jeg gerne først gøre et par bemærkninger til hr. Kaj Hansen.

Jeg kunne næsten ikke have leveret en bedre tale imod enhedsskatten end netop den, som hr. Kaj Hansen kom med, og den er jeg kun glad for at høre, for det viser en vis afstandtagen fra det, som fru Kristine Heltberg var inde på. For var man inde på tanken om enhedsskat, var der nemlig meget mere udtalte skævheder end dem, som ligger i udgiftsbehovstallene. Derfor er jeg glad for de bemærkninger, hr. Kaj Hansen gjorde.

Der er mange ting og mange betragtninger, som hr. Kaj Hansen gjorde gældende, jeg i og for sig kunne være enig i, men nu er første behandling jo ikke til den meget dybtgående behandling. Jeg vil villigt medgive, at 0-6 år ikke er det rette kriterium, og når man fra embedsmandsgruppen siger, at det kunne tilskynde kommunerne til at få nogle flere pladser i daginstitutioner, er jeg ikke så nærtagende, at jeg tror på noget sådant, men det er altså den vurdering, man dér har lagt.

Jeg er helt klar over, at der ligger problemer, og vi finder ikke de vises sten; der